

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. R.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: M ě s t s k ý ú ř a d V a r n s d o r f**, stavební úřad, se sídlem ve Varnsdorfu, nám. E. Beneše č. p. 470, PSČ 407 47, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2015, č. j. MUVA 197/2015TogMa, sp. zn. 1176/2013/SÚ-To,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **se o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou u zdejšího soudu domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Varnsdorf, stavební úřad, ze dne 26. 1. 2015, č. j. MUVA 197/2015TogMa, sp. zn. 1176/2013/SÚ-To, jímž bylo žalobci mj. zakázáno užívat stavbu - hotel Sport, ve Varnsdorfu, ul. Žitavská č. p. 886, pro účely poskytování ubytovacích služeb, a to do termínu vydání kolaudačního souhlasu, kterým bude povoleno užívání dotyčné stavby. V závěru žaloby pak žalobce vznesl návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud vyslovil, že žalobce je oprávněn užívat předmětnou nemovitost jako prostory pro ubytování osob, s tím, že se ruší žalovaným užití znění ust. § 134 odst. 3 zákona č. 183/2006 sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá soudního přezkumu správního rozhodnutí žalovaného ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s. ř. s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě soud dospěl k závěru, že předmětnou žalobu je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žaloba vůči rozhodnutí ze dne 26. 1. 2015 byla ze strany žalobce podána předčasně.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 26. 1. 2015 je toliko prvostupňovým rozhodnutím, když bylo vydáno žalovaným Městským úřadem Varnsdorf, stavební úřad, jakožto správním orgánem v prvním stupni, a když jej bylo možné napadnout odvoláním u odvolacího správního orgánu, a to Krajského úřadu Ústeckého kraje prostřednictvím Městského úřadu Varnsdorf, stavební úřad, který prvostupňové rozhodnutí vydal. Tomuto závěru soudu ostatně odpovídá text poučení obsažený v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 26. 1. 2015 a také mu odpovídají listiny předložené samotným žalobcem k předmětné žalobě - zejména žalobcovo odvolání vůči rozhodnutí ze dne 26. 1. 2015, z něhož jednoznačně vyplývá, že žalobce se neztotožnil se závěry tohoto prvostupňového rozhodnutí, a proto jej napadl odvoláním, o němž v současné době vede odvolací řízení Krajský úřad Ústeckého kraje.

Pro vyhodnocení předmětné žaloby jako předčasně podané má pak zásadní význam zjištění soudu, že o žalobou napadeném prvostupňovém rozhodnutí ze dne 26. 1. 2015 bylo ke dni podání žaloby a nadále je ke dni vydání tohoto usnesení stále vedeno odvolací řízení u Krajského úřadu Ústeckého kraje, neboť v rámci odvolacího řízení dosud nebylo rozhodnuto, natož pak pravomocně, jak k výzvě soudu sdělil žalovaný v podání ze dne 13. 3. 2015.

Pokud ovšem žalobce před podáním předmětné správní žaloby proti rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Varnsdorf, stavební úřad, ze dne 26. 1. 2015 nevyčkal rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacího správního orgánu, je nutno žalobu odmítnout pro předčasnost s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalobce totiž sice vyčerpal řádný opravný prostředek – odvolání, avšak nevyčkal na konečné rozhodnutí ve věci odvolacího správního orgánu, a tudíž nepřipustně brojí toliko proti prvostupňovému rozhodnutí a nikoliv proti konečnému meritornímu rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, které z povahy věci v daném případě je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 5 s. ř. s. Směrem k žalobci soud podotýká, že pokud se případně nebude ztotožňovat se závěry konečného meritorního rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, může toto rozhodnutí napadnout žalobou v rámci správního soudnictví.

S ohledem na shora podrobně rozvedené skutečnosti, které korespondují s konstantní judikaturou správních soudů v této otázce včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a na www.nssoud.cz), soudu tedy nezbylo než žalobu ve výroku ad I. tohoto usnesení odmítnout. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O případném vrácení soudních poplatků za žalobu a za návrh na vydání předběžného opatření soud nerozhodoval, neboť dosud nebyly žalobcem uhrazeny.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 18. března 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová